

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio VII. Consideratur puritas Dolorosæ Virginis, primæ inter omnes votum Virginitatis Deo Emittentis. Emblema. Candidissimum Liliū in areola horti exurgens cum lemmate: Virginei laus prima ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO VII.

Consideratur puritas Dolorosæ Virginis, primæ inter omnes votum Virginitatis DEO emittentis.

Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Luca 1. 34.

I. N quo pretio in veteri quondam Testamento virginitas fuerit, abundè paret ex Seila Filia Jephthe, quæ, cum ex patre intellexisset, se ex voto ejus ob reportatam contra Ammonitas victoriam DEO T. O. M. in victimam esse destinatam, voluntati quidem parentis non contradixit, sed ultro sese ob amorem patriæ morti & immolationi obrulit, verùm virginitatem suam, & ætatem virginalem nunc nuptijs opportunam duobus mensibus in montibus amaris deflevit lacrymis: *De Judic. 11. 37.*

Mater Dolorosa.

H

mitte

mitte me, ut duobus mensibus circummeam montes, & plangam virginitatem meam cum Sodalibus meis, erat enim illo carnali ævo valde triste, ac dedecorosum sine prole vivere, sine hærede mori, hinc steriles maledictæ dicebantur.

His non obstantibus B. Virgo inter mortales omnes prima votum virginitatis Supremo Numini emittit: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* Quibus verbis juxta mentem SS. Patrum castitatem Angelico Nuntio prætulit, & maluit esse Virgo, quam Mater Christi præcisè cum jactura castitatis, proinde utrumque de congruo meruit, ut Virgo perpetua permaneret, & simul Mater DEI fieret: *MARIA*, inquit S. Ambrosius, *signum sacræ virginitatis, extulit, & intemeratis virginibus pium Christi vexillum levavit.*

S. Ambr. lib. de Virginib. Vide R. P. Hier. Drex. Opusc. 13. apud me fol. 2191.

Imò quod plus est, juxta mentem illuminatissimorum Theologorum, Sacratissima Virgo, quia usum rationis ad spiritualia jam à primo immaculatæ Conceptionis suæ instanti habuit, jam in utero materno voto explicito & absoluto DEO virginitatem suam consecravit; rationem assignant docti Theologi, quia SS. Deipara jam tunc Majestatem Divinam & immensam DEI pulchritudinem, tanquam Entis purissimi contemplata erat, unde summoperè in ejus amore exarsit, eumque sibi in unicum & castissimum Sponsum, qui pascitur inter lilia, castisque oblectatur virginibus, elegit.

Cant. 2. 16. Isa. 7. 14.

Cant. 7. 2. Cornel. hic.

Psal. 44. 16.

Virginei laus prima pudoris.

Sicut enim liliū flores supergreditur omnes, sic B. Virgo, ait S. Epiphanius, *est liliū immaculatum, sublimior Angelis facta est, superior ipsis Cherubim & Seraphim, placens Christo Regi, à Deo in honore habita tanquam ancilla digna & Mater sancta, immaculata, solo DEO excepto, cunctis superior existit.*

S. Epiph. lib. de laud. Maria.

2. De Noë Patriarcha re censent sacrae litterae, quod cessante universali diluvio, & arcâ super montes Armeniae quiescente, ut tempestatem exploraret, corvum & columbam dimiserit; corvus, quia sufficientem sibi escam in submersorum, tum hominum, tum pecorum cadaveribus invenit, benefactoris sui, tanquam ingratus hospes oblitus, non amplius in arcam revertus est, sed columba, cum non invenisset, ubi quiesceret pes ejus, reversa est ad eum in arcam, extenditque manum, & apprehensam intulit in arcam. Res mira, quod ista columba non potuerit in orbe reperire locum, ubi quiesceret pes ejus, & tamen corvus invenit sibi locum, ubi habitaret, & cibum, quo se reficeret? Observat hinc S. Vincentius Ferrerius, quod per dictam columbam Spiritus Sanctus debeat subaudiri, qui in veteri Lege, & in carnalibus illis saeculis nullam sibi & VERBO incarnando dignam habitationem potuit invenire, neque voluit hæc candidissima columba cum immundo corvo in cœno, luto & fœtore immundorum humanorum cordium sibi requiem figere; quapropter justus ille Noëmus, hoc est, Pater Æternus de novo circa vesperam mundi eandem pacificam amandavit columbam, quæ, consideratis omnium purarum creaturarum cordibus, solum in purissimo Corde B. V. MARIÆ primam sibi sedem, & VERBO incarnando optatam requiem invenit, ex quo SS. & Virgineo Corde, velut ex oliva speciosa virescentem illum ramusculum, hoc est, Christum, qui ab oliva nomen fortitur, mundo naufrago in signum reconciliationis in manus paternas deportavit: *Venit ad eum ad vesperam, portans vanum oliva virentibus folijs.*

Gen. 8. 2.

S. Vinc Ferr.
Serm. in Vig.
gil. Pentec.

Gen. 8. 11.

Job. 25. 15.

Sap. 7. 26.

Exod. 25. 17.

Considera ex hoc anima Christiana, quàm mundum fuerit, & quàm purum, atque ab omni peccati labe alienum Sacratissimum COR MARIÆ: Si cali non sunt mundi in conspectu ejus; quàm nudum igitur oportuit fuisse illud COR Virgineum, quod ipsum DEUM ad se de cœlo attraxit, qui est candor lucis aeterna? Et si olim arca illa Testamenti, in qua manna cum virga Aaronica aservabatur, non solum aureâ per circuitum coronâ redimita, sed & extrinsecus atque intrinsecus purissimo auro vestita, & ornata fuit: *Et deaurabis eam vitro mundissimo intus & foris &c.* Quanto magis Sacratissimum COR Virginis ac Matris DEI, velut arca animata, in qua quiesceret ipse DEUS, ab omni sorde debuit fuisse alienum? Ah quoties intrat ad nos in Divinissimo Epulo ipse DEI Filius,

lius, & cor nostrum adhuc tam tepidum, tam languidum, tam durum, ne dicam, tam immundum est? *Preparate corda vestra Domino*, &c.

1. Reg. 7. 3.

3. Considerasti aliquando prudens Lector, illa notatu dignissima verba, quæ Christus pierrissimus Redemptor tuus, nunc de Virgineo Matris suæ utero progrediens, ad Patrem locutus est, ac tunc demum, cum in ligno crucis in manus ejusdem Patris Spiritum commendaret, de novo repetijt: *Quoniam tu es*, inquit, *qui extraxisti me de ventre: spes mea ab uberibus Matris meæ.* Quid dicis ô mi JESU: *Qui extraxisti me de ventre?* Tertullianus antiquissimus legit: *Avulsisti me de ventre?* & cur, obsecro: *Avulsisti?* adverte, quod ab aliqua re vi avellitur, fortiter ei adhærere debet; sed Christus à ventre Matris vi avulsus est, ergo fortiter ei adhæsit; ergo etiam, repones, invitus in lucem natus est?

Psal. 21. 9.

Psal. 18. 6.

Abstir hoc à Divinissimo CORDE JESU, cum jam tunc Christus in utero Matris existens, amore hominum incitatus, velut gigas acceleravit ad currendam viam redemptionis nostræ; sed Scriptura per hoc ostendit, quantum Christus sibi complacuerit adhuc diutius in purissimo Matris suæ utero, imò & in Corde ejus commorari, in quo velut pacificus Salomon in suo eburneo throno, velut Sponsus in florido suo lectulo, velut Sol justitiæ in placido Virginis signo, velut vermiculus tenerrimus in suo calathisco, & velut gemma pretiosissima in sua coacha optatissimam sibi sedem elegit. Hinc cum de cruce pro omnium salute passus ac mortuus deponeretur, de novo in eodem sinu & pectore materno requiescere voluit, & quemadmodum ejusmodi sepulchrum elegit, in quo nondum quisquam positus fuerat, ita prius cum incarnaretur, ejusmodi cor & uterum elegit, in quo, prout observat Simon de Cassia, nondum quisquam positus fuerat, neque ponendus erat.

3. Reg. 10. 18.

Cant. 1. 16.

Jo. 19. 42.

Sim. Cass. lib. 13. hic

Perpende ex his anime mi, quantum DEO placeat cor mundum & castum, atque ab omni mundana & carnali sorde alienum: Non enim, prout loquitur Ecclesiasticus, est digna ponderatio continentis animæ; & Doctor mellifluus: *Differunt quidem inter se homo pudicus & Angelus, sed felicitate non virtute, etsi enim hujus castitas felicior, illius tamen fortior cognoscitur.* Ejusmodi Cor purum & castum aurum est, inter omnia cætera metalla longè præstantissimum.

Eccli. 26. 28.

S. Bernh.

Ep. 42. Sym-
bela varia
Virginita-
tis.

Rosa est, licet molestis subinde tentationum spinis juncta, cæterorum tamen florum fragrantiam multum superans. *Thymiana est,*

Exod. 35. 3.

DEO

DEO, Angelis & hominibus ob suavissimum bonæ famæ & virtutis odorem acceptissimum. Phoenix est, dum dulcem nidum dilecto suo Sponso & Evcharistico & Crucifixo ex lignis cinnamoniij fragrantissimis parat, eique soli sese in dignam victimam offert: aquila est, *Jovis armiger ales*, quæ duabus alis orationis & mortificationis sublimi volatu supra nubes evolat, & in altissimis, hoc est, in Divinissimo CORDE JESU ponit nidum suum, ubi suaviter, ceu *Job. 39. 27.*
 columba in foraminibus petræ contra omnes adversantium insultus *Cant. 2. 14.*
 rura quiescit. Avis denique est paradisiaca sine pedibus, dum terram & carnem non tangit, sed seipsam in ramis crucis suspendit: *Math. 5. 8.*
O beati mundo corde, quoniam ipsi DEUM videbunt!

4. A novo ad verus testamentum transitum faciamus. Olim Maria, soror Moylis nobilis Domina ac Virgo inter omnes Hebræas Virgines chorum ducebat, cum Pharaos cum exercitu suo in profundo maris, & in cæno impuritatis absorptus interiit, quæ tympanum pulsans, hilariter cantavit: *Cantemus Domino gloriosè.* *Exod. 15. 20.*

Verumenimvero longè eminentiori modo in nova gratiæ lege inter omnes Virgines chorum ducit intemerata ac gloriolissima Virgo MARIA. O quot millenæ, ac millenæ Virgines, cognitâ hujus mundi immundi vanitate, etiamnum in religiosis parthenonis latebris se abdunt, viventésque mortuæ sunt, ut in SS. CORDE JESU æternùm vivant; quarum tu ô beatissima! omnium Dux & Magistra fuisti, vivumque speculum, quod Sacerdotes, Religiosi ac Sanctimoniales omnes, imò & sæculares pro ratione statûs sibi ob oculos ponant, ac imitentur pro viribus: *Sit vobis*, sunt verba *S. Ambr. de S. Ambrosij, tanquam in imagine descripta virginitas, vitæque beatæ Virg. lib. 2.*
MARIÆ, de qua velut in speculo resulget species castitatis, & forma virtutis: hinc sumatis licet exempla vivendi, ubi tanquam in exemplari magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt, &c

5. Et quid dico ulterius de te ô innocentissima Domina? *Virgo & Mater! Mater & Virgo*, ita te appellare solebat S. Philippus Nerijs; & quid dico? Tu es illud *vas electionis*, non tantùm cum Apostolo SS. Nomen JESU portans coram gentibus, sed ipsum quoque vitæ authorem in te continens. Tu es aula illa magnifica, ac splendidissimum Imperatoris æterni palatium, in quo DEO complacuit habitare cum hominibus. Tu es illa civitas DEI, cuius decorem, cum in spiritu prævidisset vates ille Regius, admirabundus *Act. 9. 15.*

Psal. 26. 2. bundus exclamavit: *Gloriosa dicta sunt de te civitas DEI.* Tu es fons ille Jacob, & puteus altissimus, ad quem mulier Samaritana, hoc est, anima peccatrix aquam vivam & salientem in vitam æternam cum gaudio haurire solet. Tu es iris illa in circuitu throni, mitigans iram DEI in throno judiciali sedentis. Tu es Natatoria illa Siloë, ad quam à Christo cæcus ille natus missus est, ut lumen oculorum reciperet. Tu denique ô Sacratissima & intermerata Virgo mare es inexhaustum, omniumque gratiarum Oceanus, cui fecit Dominus magna, qui potens est, quia sunt inexplicabilia illa dona ac bona, quæ tibi contulit SS. Trinitas: *O raptrix cordium*, exclamat mellifluus Bernhardus, *quando mihi restitues cor meum?* O purissima Virgo, quis fatis laudet te?

*S. Bernh. me-
dit. sup Sal-
ve Reg.*

Esther. 2. 15. Pulchra erat illa Esther, Assuero potentissimo Persarum Regi in Sponsam præsentata, de qua Scriptura commemorat: *Erat Esther formosa valde, & incredibili pulchritudine omniumque oculis gratiosa & amabilis videbatur.* Pulchra Rebecca Bathuelis filia, de qua sa-

Gen. 24. 16. cræ litteræ: *Puella decora nimis, virgòque pulcherrima & incognita* *Judith. 10 7.* viro. Pulchra Juditha, quam cum vidissent Assyrij, stupentes mirati sunt nimis pulchritudinem ejus. Pulchra Sara, ad quam Abraham

Gen. 12. 11. maritus: *Novi, quod pulchra sis mulier, & quod cum viderint te Egyptij, dicturi sunt: Uxor ipsius est: & interficient me, & te reservabunt; dic ergo, obsecro, quòd soror mea sis, ut bene sit mihi propter te, & vivat anima mea ob gratiam tui.* Pulchræ filia Job:

Job. 42 15. *Non sunt inventæ mulieres speciose, sicut filia Job in universa terra.* Sed tu ô beatissima Virgo propter innocentiam & humilitatem Coardis tui supergressa es universas; viderunt te filia Sion, & beatissimam prædicaverunt, & Reginæ laudaverunt te; proinde meritò à

Cant. 2. 24. Spiritu Sancto in sacro epithalamio bis pulchra appellata es: *Eccet tu pulchra es anima mea; ecce tu pulchra es.* Pulchra subintrat hic

S. Bernh. cit. à Cornel. hic. S. Bernhardus, propter summam innocentiam, & pulchra propter summam humilitatem, & idèd concupivit Rex decorem tuum, quia humilitatem innocentia & virginitati sociasti.

O castæ, ô continentes animæ! ô Virgines DEO sacratæ! nunc ad vos cum S. Cypriano Episcopo & Martyre mihi sermo est: Verum est: *Flos estis vos Ecclesiastici germinis, decus atque ornamentum gratia spiritualis, leta indoles, laudis & honoris opus integrum atque incorruptum, DEI imago respondens ad sanctimoniam Domini, illustrior portio gregis Christi, &c.* Sed advertite, quod Divus Chrysostomus prudenter

*S. Cyprian.
de disciplina
& habitu
virginum.*

prudenciſſimè moner : *Virgo à bello nunquam ceſſare poteſt*, ſem- S. Chryſoſt. To. 5. hom. 9. de poenit.
per hîc pugnandum, ſemper contra ſenſuales appetitus luſtandum
erit : *Virginitatis cuſtos*, ait idem Os Aureum, fuga & ſucceſſio;
addamus nos : Oratio fervens & jejunium, fortitudo animi, Chri-
ſti Crucifixi contemplatio, labor, & quinque ſenſuum aſſidua mor-
tificatio : *Qui ſunt Chriſti*, ait Apoſtolus, *carnem ſuam crucifixerunt* Gal. 5. 24.
ſum vitijs & concupiſcentijs. Audis hoc?

6. De Romanis potentiſſimis illiſterrarum domitoribus recensent Fab. in feſt. S. Stephan. Proſop.
varij Scriptores, quòd pro meſura meritorum athletis ac victoribus ſuis
diverſas diſtribuerint coronas. Illos, qui cum hoſte imperij in campo ge-
nerosè decertabant, coronâ caſtrenſi donârunt; qui primi in aſſaltu
murum conſcendebant, coronâ murali; qui cives conſervabant, coronâ
civicâ; qui claſſem hoſtilem in mari debellabant, coronâ navali; & qui
denique inimicum exercitum uſque ad interneccionem debebant, co-
ronâ triumphali & aureâ inſigniebant.

Hunc modum, ut ita dicam, obſervat DEUS, Regum Do-
minus, & juſtus Judex cum Chriſtianiſ ac fidelibus, dum pro qua-
litate meritorum illis diverſas decernit, ac diſtribuit coronas, au-
ream quidem omnibus, tanquam præmium eſſentiale juxta illud:
Coronam auream ſupra mitram ejus, expreſſam ſigno ſanctitatis, glo- Eccl. 45. 14.
rie & honoris, & opus fortitudinis; aureolam autem (quod eſt ſin-
gulare præmium accidentale) tantum privilegij ſuis quibusdam per-
ſonis, quæ peculiari virtute eam in vivis meruere, in cœleſti glo-
ria reſervat; tales ſunt invictiſſimi Martyres, qui ob arduam &
cruentam pugnam, pro fide & Chriſto dimicantem, ſingulari aureo-
lâ potiuntur; Sancti verò Eccleſiæ Doctores & Prædicatores, quia
docuerunt, & ſic fecerunt, parem aureolam aſſequuntur; & quia
ſacræ Virgines in quotidiano & periculoſo corporis & animæ duel-
lo carnem ſuam per aſſiduam mortificationem & gratiam Divinam
aſſiſtentem, edomârunt, ideò tertiâ & æquè pretioſâ à Chriſto
Sponſo donantur aureolâ, Agnûmque ſequuntur, quocunq; jerit:
O quàm pulchra eſt ergo caſta generatio cum claritate: immortalis eſt Sap. 4. 8.
enim memoria ejus, quoniam & apud Deum nota eſt, & apud ho-
mines.

Eja agite animæ Chriſtianiæ! adhortor vos omnes in Chriſto
JESU, ut hanc gratiam, & ſalutarem doctrinam non in vacuum
recipiatis; attendite & conſiderate, quòd Chriſtus ipſe Virgo non-
niſi à Virgine naſci, & à ſimili Patre Nutricio ſuſtentari voluerit:

Et

- Luc. 2. 51.* Et erat subditus illis, atque in cruce tandem moriens, tanquam pascens etiam tunc inter lilia, hoc est Dolorosam Matrem inter & Joannem, nobilissimam animam expiravit. Et si illi, qui in hoc saeculo castè vivunt, juxta veritatis oraculum, *similes sunt Angelis DEI in caelo*; quis, obsecro, non omnibus allaboret viribus, ut ad hanc immarcessibilem coronam & gloriam possit pervenire? Eliam zelotissimum Prophetarum vita casta in cornu igneo ad paradysum trans-
- 4. Reg. 2. 11.* vexit: *Ascendit Elias per turbinem in caelum.* Elisæum discipulum ejus,
- 4. Reg. 6. 17.* quia castè vixit, integer Angelorum exercitus defendit: *Ecce mons plenus equorum, & curvum igneorum in circuitu Elisei.* Tres pueros Hebreorum in fornace Babylonica in medio ignis illæsos conservavit vita continens: *Non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit, nec quidquam molestia intulit.* S. Clara, quia Virgo permanfit, Assisium ab arctissima Saracenorum obsidione liberavit. S. Agnes Virgo in medio ignis illæsa perstitit. S. Luciae Virgini morienti Angeli accinebant: *O Sponsa Christi, ô columna immobilis veni, omnes caelicolæ adventum tuum praestolantur, ut à JESU Christo coronam gloriae accipias. Si vis anime mi similem coronam, certa similem pugnam.*
- Brev. Rom. 12. Aug. Idem. 21. Jan. Idem. 13. Decemb.*

CON-